

### متن پرسش

عرض سلام و ادب خدمت استاد بزرگوار: من خانمی ۳۵ ساله و شاغل هستم. با مادرم زندگی می‌کنم. مادری بسیار دلسوز ولی گاهی ترش زبان دارم. به همین علت گاهی دچار بحث و جدل لفظی می‌شویم. خیلی تلاش می‌کنم اطاعت امر مادر کنم و طبق احادیث روی حرف ولی حرفی نزنم، هر چه تلاش می‌کنم باز هم ناتوانم. ۷، ۸ سالیست مادرم دچار وسواس شده اند و به تبع آن کار برای من دشوار تر شده است. مادرم زندگی را به خودشان سخت می‌گیرند و من را هم مجبور به انجام همان امور سخت می‌کنند. به خودم می‌گویم این‌ها اعتباریات است و مهم نیست، خوب طبق خواسته‌ی مادر عمل کن مگر چه می‌شود. ولی در لحظه‌ی انجام از درون طاقت نمی‌آورم و زبان به اعتراض می‌گشایم. چگونه می‌توانم مانند بزرگان بر این امر صبوری کنم و کم نیاورم؟

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بدون اعتراض و تا حدی که می‌توان سکوت کرد.  
<https://eitaa.com/matalebevijeh/17915> . بنا بر آن نیست که خود را گرفتار توهمات افراد وسواسی بکنیم. موفق باشید